

[Oluf Pedersen.]

og siger, at han er Tilhænger af fuld Grundskyld og Frihandel. Han sagde det i alt Fald i Ringkøbing midt paa Eftermiddagen, og jeg gaar ud fra, at naar Statsministeren der fortalte det, saa var det ikke, fordi jeg var med til Mødet, men det er noget, som gentager sig fra Møde til Møde. Men hvis Regeringen er klar over, at dette er det rette Middel, hvorfor bringer man det saa ikke i Anvendelse? Det nytter jo ikke det ringeste, at Finansministeren kalder rigtige Tal for gale, fordi disse Tal klart belyser Regeringens onde Gerninger. Regeringen maa, mener jeg, enten gaa til Opfyldelse af de Løfter, den har givet Vælgerne, eller den maa lide sit Nederlag. Det afgørende er, at vi naar frem til Maalet, Ligeret for alle, ogsaa for den jævne Mand, som skaber Værdierne. Bort med alle Monopoler og Særrettigheder, frem til retfærdige Samfundsforhold!

Grønning: Jeg vil gerne takke den højtærede Statsminister for imødekommende Udtalelser som Svar paa den Henstilling, jeg har rettet.

Den samme Tak kan jeg rette til den højtærede Undervisningsminister med Hensyn til de Udtalelser, den højtærede Minister fremkom med vedrørende Støtte til de danske Ungdomsskoler. Det er ret sjælden, en saglig Kritik har haft saa omgaaende Virkninger som den Kritik, der fra konservativ Side i Fjor blev rettet imod Regeringens Stilling til Ungdomsskolerne og Regeringens Stilling med Hensyn til den knebne Støtte, der hidtil er ydet de unge Mennesker, der søger disse Skoler. Jeg er glad over det, og jeg takker det højtærede Undervisningsminister, fordi han har taget Arbejdet op for at føre disse Tanker ud i Livet, og at det allerede efter mindre end et Aars Forløb er gjort med et saa relativt godt Resultat, som Tilfældet er. De Differencer, som endnu er imellem Ministerens og vor Opfattelse, er ikke større, end at jeg tror, at vi udmærket vil kunne enes om dette Spørgsmaal i Fremtiden.

Jeg vil gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa en Udtalelse, der forleden blev fremsat fra de samvirkende lolland-falsterske Landboforeninger vedrørende Mund- og Klovesygen. Udtalelsen, som jeg beder om den højtærede

Formands Tilladelse til at citere, lyder saaledes:

„Delegeretmødet udtaler over for de ansvarlige Myndigheder en stærk Beklæggelse af, at der ikke under Epidemien har været Mund- og Klovesyge-Serum til Raadighed i det almindelige Landbrug, hvorved der efter alt at dømme er gaaet et meget stort Millionbeløb tabt for Landbruget. Hvad den nye Vaccine angaar, maa man forlange, at Fremstillingen forceres saa meget som overhovedet muligt, saa at baade det øjeblikkelige Behov og det, som kan tænkes at blive i den kommende Tid af de forskellige Typer, bliver dækket. Desuden henstiller man meget indtrængende, at Betalingen for Serum og Vaccine nedsættes til et Minimum eller helst ganske udredes af Staten. Ingen bør af økonomiske Grunde være forhindret i at bruge disse Hjælpemidler.“

Jeg tror, det er Udtalelser, som i nogen Grad dækker Opfattelsen i det øvrige Land, og jeg har derfor ment, at det vilde være rimeligt at henlede den høje Regerings Opmærksomhed derpaa.

Med Hensyn til de Udtalelser, der er fremkommet under den nu snart forløbne Finanslovdebat, beklager jeg at maatte sige, at det forekommer mig, at de har været præget af megen Pessimisme. Ikke at jeg ikke skulde forstaa Grunden dertil, det gør jeg udmærket, men naar man har siddet og lyttet i Særdeleshed til Regeringspartierne Ordførere, om der ikke skulde vise sig et lille Lys i det hidtidige Mørke, saa er vi i det væsentlige blevet skuffet. Jeg minder om den højtærede Landbrugsministers meget pessimistiske Udtalelser om Landbrugets Fremtid, og jeg forstaa dem, naar Forudsætningen er, at den nuværende Politik skal fortsættes. Jeg minder ogsaa om den ærede Ordfører for Socialdemokratiets (Hartvig Frisch) Taler, som jeg ogsaa har lyttet til med stor Opmærksomhed, men jeg maa beklage, at de røber ikke megen Forstaaelse af Landbrugets Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch forsøgte i sin første Finanslovtale at give en Udredning af danske Erhvervsproblemer. Han kom ogsaa ind paa Planøkonomien, og jeg kan næsten sige, at det ærede Medlem opstillede det som den ideale Fordring,